

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/123/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113213712
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2013:8113213712.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov v právnej veci žalobkyne: T. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XX, zastúpená JUDr. Katarínou Leškovou, advokátkou so sídlom v Prešove, Plzenská 2 p r o t i žalovanej: Rapid life životná poisťovňa, a.s., so sídlom Garbiarska 2, Košice, IČO: 31690904, zastúpenej JUDr. Gabrielom Gulbišom, advokátom so sídlom v Košiciach, Nemcovej 22, o zrušenie rozhodcovského rozsudku a o návrhu na prerušenie konania takto

rozhodol:

Súd z r u š u j e rozsudok Arbitrážneho súdu Košice so sídlom v Košiciach, Alžbetina 41, sp. zn. 2C 1287/2012 zo dňa 19.1.2012.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobkyni trovy konania vo výške 339,40 Eur, na účet jej právnej zástupkyne v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa žalobou zo dňa 13.5.2013 sa domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu v Košiciach so sídlom Alžbetina 41, sp. zn. 2C 1287/2012 zo dňa 19.1.2012, ktorým bola zaviazaná zaplatiť žalovanej 51,45 Eur titulom osobitnej pohľadávky, ktorá zodpovedá nákladom vynaloženým na uzavretie poistenia a to napriek tomu, že z oznámenia o zániku poistenia vyplývalo, že žalobkyňa má na poistnej zmluve prebytok. Mala za to, že rozhodcovský súd rozhodol na základe ničím nepodložených tvrdení žalovanej, ktorá sporné náklady ani nešpecifikovala. Rozhodcovský súd žalobkyňu nepredvolal, nevykonal žiadne dokazovanie a tým jej neumožnil riadne si brániť jej práva. Vychádzajúc zo záverov o tom, že príslušná poistná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou mala za to, že rozhodcovská doložka predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku s poukazom na § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a keďže zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa teda žalobkyne. Poukázala tiež na viaceré súdne rozhodnutia, ktoré vyslovili neplatnosť rozhodcovskej doložky a napriek tomu žalovaný porušil aj ustanovenie § 53 a ods. 1 OZ, v zmysle ktorého sa mal zdržať jej používania.

Žalovaný uviedol, že konanie o zrušenie rozhodcovského rozsudku nie je spotrebiteľským sporom, ale len konaním o preskúmanie zákonnosti postupu a záverov rozhodcovského súdu z dôvodov taxatívne uvedených v § 40 ods. 1 písm. a/ a i/ zákona č. 244/2002 Z.z. Žalobkyni nebolo odňaté právo na prístup k rozhodcovskému súdu, pretože išlo o skrátené konanie tak, ako je to aj na všeobecných súdoch pri vydaní platobného rozkazu. Vyslovil tiež názor o nedostatku podmienky konania, pretože prednosť má kompetencia rozhodcovského súdu pred súdom všeobecným. Rozhodcovskú doložku považoval za platnú, pretože bola individuálne dojednaná, osobitne a výrazne oddelená od ostatného textu všeobecných poistných podmienok v rámci osobitných zmluvných dojednaní. Tvrdil, že pokiaľ by žalobkyňa nepodpísala tieto osobitné zmluvné dojednania obsahujúce rozhodcovskú doložku, jej

poistný vzťah v ostatnom nebol dotknutý a vylúčila by tým použitie ustanovenia čl. XV. VPP. Poukázal aj na niektoré rozhodnutia krajských súdov, ktoré považovali túto rozhodcovskú doložku za platnú. Napokon sa vyjadril aj k spornej pohľadávke, ktorá predstavuje výšku provízie, ktorú žalovaný vyplatil sprostredkovateľovi poistenia za uzavretie poistnej zmluvy po zániku poistenia na žiadosť žalobkyne. Ide pritom o osobitnú pohľadávku, ktorá nebola započítaná pri ukončení poistenia s prebytkom poistného a vôbec s poistným nesúvisí.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, písomnými vyjadreniami účastníkov, poistnou zmluvou č. 4194090206, všeobecnými poistnými podmienkami a ďalšími zmluvnými dojednaniami zo dňa 24.5.2007, oznámeniami o zániku poistenia zo dňa 3.8.2010, spisom Arbitrážneho súdu Košice so sídlom Alžbetina 41, Košice 2C 1287/2012, zápisnicou z pojednávania zo dňa 25.10.2013 zo spisu tohto súdu 11C 120/2013, spisom tohto súdu 16C 127/2013, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

Dňa 24.5.2007 uzavreli účastníci poistnú zmluvu pod č. 4194090206 týkajúcu sa životného poistenia na konkrétny produkt, pričom toto poistenie malo trvať od 31.5.2007 do 31.5.2056.

Neskôr žalobkyňa požiadala o zrušenie danej poistnej zmluvy, čo žalovaný akceptoval a listom zo dňa 3.8.2010 písomne oznámil žalobkyni, že k zániku poistenia dôjde 31.8.2010. Tento list obsahuje aj konečný stav finančného plnenia z príslušnej poistnej zmluvy, podľa ktorého žalobkyni vznikol preplatok na poistnom vo výške 172,37 Eur.

Súčasťou tejto poistnej zmluvy sú Všeobecné poistné podmienky, ktoré podpísala aj žalobkyňa dňa 24.5.2007. Čl. XV. upravuje rozhodcovské konanie. V bode 1 sa konštatuje, že poisťovňa a poistník sa dohodli na tom, že všetky spory sa budú riešiť v rozhodcovskom konaní. O výbere rozhodcovského súdu alebo o poverení rozhodcov pre konkrétny prípad rozhoduje poisťovňa, ktorá vydá aj štatút rozhodcovského súdu.

VPP pokračujú formou predtlaču do ďalších zmluvných dojednaní k poistnej zmluve, v ktorých v bode 2 sa uvádza, že poistník a poisťovňa týmto vyjadrujú svoju vôľu v prípade vzniku akéhokoľvek sporu medzi zmluvnými stranami, že namiesto súdneho konania z dôvodu účelnosti, praktickosti a rýchlosti sa podrobia rozhodcovskému konaniu v zmysle XV. časti týchto VPP. Toto ustanovenie chápu zmluvné strany ako rozhodcovskú doložku. Aj tieto dojednania sú podpísané žalobkyňou v ten istý deň - 24.5.2007 ako aj VPP a návrh poistnej zmluvy.

V časti XVII. VPP označených ako „záverečné ustanovenia“ je 19 bodov (vrátane podbodov), pričom v bode 7a sa uvádza, že s uzavretím poistnej zmluvy je pri jej vzniku spojený osobitný provízny náklad v podobe úhrady odmeny za sprostredkovanie poistnej zmluvy medzi poisťovňou a poistníkom, ktorý uhrádza poisťovňa. Podpisom poistnej zmluvy vzniká poisťovní osobitná pohľadávka voči poistníkovi vo výške vyplatennej províznej odmeny za sprostredkovanie príslušnej poistnej zmluvy, ktorá sa vysporiada pri ukončení poistného vzťahu zápočtom voči odkupnej hodnote, ak je vytvorená alebo poistnému plneniu. Ak odkupná hodnota pri ukončení poistného vzťahu vytvorená nebola, pohľadávka sa stáva splatnou dňom ukončenia poistného vzťahu a poisťovňa je oprávnená voči poistníkovi ju uplatniť podľa zásad dohodnutých v týchto všeobecných poistných podmienkach pred rozhodcovským súdom.

Práve vyššie uplatnený nárok si žalovaný uplatnil návrhom zo dňa 2.1.2012 na rozhodcovskom súde - Arbitrážnom súde v Košiciach, ktorý vyčíslil na 51,45 Eur.

Arbitrážny súd Košice dňa 19.1.2012 bez pojednávania vydal rozsudok pod sp. zn. 2C 1287/2012, ktorým uložil žalobkyni (v rozhodcovskom konaní žalovanej) zaplatiť Rapid life životnej poisťovni a.s. 51,45 Eur a trovy konania 276 Eur. Rozsudok bol doručený žalobkyni dňa 15.4.2013. Poučenie rozhodcovského rozsudku obsahuje informáciu o možnosti podania odporu v lehote 5 dní od doručenia, ale len za podmienky zaplataenia poplatku za odpor vo výške 72 Eur. Žalobkyňa odpor voči rozhodcovskému rozsudku nepodala.

Žalobkyňa prehlásila, že sprostredkovateľka poistenia ju pri uzatváraní predmetnej poistnej zmluvy informovala len o konkrétnom produkte poistenia a o výške poistného, pričom nepadla ani zmienka o nejakej rozhodcovskej doložke. Poistnú zmluvu jej dala na podpis, pričom jej ukázala dve miesta vyhradené na podpis, čo žalobkyňa zrealizovala bez toho, aby si príslušnú listinu prečítala. Na

pojednávani prehlásila, že ak by bola informovaná o rozhodcovskej doložke a o tom, že akékoľvek spory sa budú prejednávať výlučne na rozhodcovskom súde rozhodne by s takýmto dojednaním nesúhlasila.

Ako listinný dôkaz preukazujúci praktiky žalovaného pri uzatváraní poisťných zmlúv súd použil aj zápisnicu z pojednávania vo veci 11C 120/2013 zo dňa 25.10.2013, v ktorej je obsiahnutá výpoveď svedkyne Valérie Drobňákovej, ktorá v minulosti pracovala pre žalovaného ako sprostredkovateľka poistenia. Svedkyňa prehlásila, že ani ona tak, ako aj ostatní sprostredkovatelia, ktorí pôsobili spolu s ňou v jednej skupine, neboli upozorení na podstatu inštitútu rozhodcovského konania, ktorý im vôbec nebol vysvetlený a pri školení riadiacimi pracovníkmi jej bolo uvedené len to, že záujemca o poistenie musí podpísať aj všeobecné poisťné podmienky a osobitné zmluvné dojednania, pretože inak k uzavretiu poisťnej zmluvy nedôjde. Preto v tom smere informovala aj záujemcov o poistenie. Podobne vypovedala aj svedkyňa Mária Barlíková, ktorá taktiež pôsobila ako sprostredkovateľka poistenia žalovaného a to vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 16C 127/2013 na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 15.10.2013. Aj z tohto spisu bola použitá zápisnica zo spomínaného pojednávania ako listinný dôkaz, pričom aj táto svedkyňa prehlásila, že vôbec im nebolo vysvetlené, čo je to rozhodcovská doložka a školení boli v tom smere, že záujemca o poistenie musí podpísať aj rozhodcovskú doložku, inak poisťná zmluva nemôže byť uzatvorená.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) v znení účinnom od 1.4.2004 do 31.12.2007 spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 citovaného zákona dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 3 citovaného zákona spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 1 OZ v znení účinnom od 1.1.2008 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 OZ ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. r/ OZ za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Rozhodcovské konanie je upravené v zákone č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní.

Podľa § 40 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku len ak
a) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3),

- b) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní,
- c) jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy,
- d) sa rozhodlo o veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala, a účastník rozhodcovského konania túto okolnosť v rozhodcovskom konaní namietal,
- e) účastník rozhodcovského konania, ktorý musí byť zastúpený zákonným zástupcom, nebol takto zastúpený alebo v mene účastníka rozhodcovského konania vystupovala osoba, ktorá nebola na to splnomocnená a jej úkony neboli ani dodatočne schválené,
- f) sa na vydaní rozhodcovského rozsudku zúčastnil rozhodca, ktorý bol rozhodnutím podľa § 9 vylúčený pre predpojatosť alebo ktorého vylúčenie účastník rozhodcovského konania pred vydaním rozhodcovského rozsudku nie zo svojej viny nemohol dosiahnuť,
- g) bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17),
- h) sú dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona,
- i) bol rozhodcovský rozsudok ovplyvnený trestným činom rozhodcu, účastníkov konania alebo znalca, za ktorý bol právoplatne odsúdený,
- j) pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Podľa § 41 ods. 1 vyššie citovaného zákona žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

Nemalo by byť pochyb o tom, že poisťná zmluva uzavretá medzi účastníkmi je spotrebiteľskou zmluvou podľa vyššie citovaných všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 52). Je totiž zrejme, že žalovaný konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, žalobca zmluvu uzatváral ako fyzická osoba mimo rámca obchodnej alebo podnikateľskej činnosti.

V danom prípade bolo potrebné posúdiť či osobitné zmluvné dojednania podpísané aj žalobcom možno považovať za individuálne dohodnuté, v takom prípade by rozhodcovská doložka bola uzavretá platne. Pre posúdenie tohto sporu možno použiť právne závery prijaté Najvyšším súdom SR v rozhodnutiach 6MCdo 9/12, 6Cdo 1/12, 6Cdo 3/13.

Konkrétne v rozhodnutí 6Mcdo 9/12 Najvyšší súd SR uviedol: „Návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy sa má predložiť spotrebiteľovi takým spôsobom, aby z neho bolo zrejme, že spotrebiteľovi sa poskytuje možnosť voľby prijať alebo neprijať návrh na riešenie prípadných sporov výlučne v rozhodcovskom konaní a aby bolo z neho tiež zrejme, že mu boli poskytnuté aj jasné a zrozumiteľné informácie týkajúce sa výlučného riešenia sporov v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená“.

Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 6Cdo 1/12 sa týka žalovaného a aj v ňom Najvyšší súd dospel k záveru o neplatnosti rozhodcovskej doložky z dôvodu, že nebola individuálne dojednaná a že spôsobuje nevyváženosť v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Rozhodcovská doložka bola totiž dohodnutá už podpisom poisťnej zmluvy, keďže sa v nej výslovne uvádzalo, že jej súčasťou sú ako predtlačení formulár VPP pre životné poistenie a teda aj rozhodcovská doložka obsiahnutá v XV. časti a to bez ohľadu na to, že účastníci podpísali (taktiež formou predtlačeneho formuláru) osobitné zmluvné dojednania odkazujúce na tú istú rozhodcovskú doložku uvedenú v poisťných podmienkach.

Ten istý právny záver bol vyslovený aj v ďalšom rozhodnutí Najvyššieho súdu SR 6Cdo 3/13 zo dňa 13.3.2013.

Možno teda prijať záver, že ak zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah (čo je aj tento prípad) nemôže ísť o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku.

Súd poukazuje na to, že spotrebiteľ podpísal rozhodcovskú doložku, pretože inú možnosť nemal, pokiaľ chcel uzatvoriť poisťnú zmluvu. Z doložky nevyplýva, že by bol informovaný o rozdieloch medzi súdnym a rozhodcovským konaním, o rokovanom poriadku rozhodcovského súdu a pod. Jednoznačne to napokon vyplýva aj z výpovede svedkyne Drobňákovskej zo spisu 11C 120/2013 a svedkyne Márie Barlikovej zo spisu 16C 127/2013, ktoré súd použil ako listinný dôkaz. V tejto súvislosti možno znovu poukázať na právne závery už citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 6MCdo 9/12. Navyše však je potrebné sa stotožniť aj s ďalším jeho záverom o tom, že princíp „ignorantia iuris non excusat“ (neznalosť zákona neospravedlňuje) ustupuje dôležitejšiemu princípu a to ochrane spotrebiteľa.

Ďalší dôvod neplatnosti rozhodcovskej doložky súd vidí aj v tom, že rozhodcovský súd si vybral sám žalovaný. V tejto súvislosti možno poukázať na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. IV. ÚS 2735/11 zo dňa 3.4.2012. Podľa neho právo na zákonného sudcu zaručené v čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd sa primerane vzťahuje aj na rozhodcovské konanie. Ak sa výber rozhodcu neurčil podľa transparentných pravidiel, nemôže byť akceptovateľný ani výsledok tohto rozhodovania.

Je zarážajúce, ak žalovaný napriek viacerým rozhodnutiam Najvyššieho súdu SR, ktorý jednoznačne uzavrel neplatnosť rozhodcovskej doložky bez ohľadu na to, že bola upravená v osobitných zmluvných dojednaniach zotrvať na svojich mylných názoroch. Zarážajúce je aj jeho zavádzajúce tvrdenie o tom, že žalobkyňa mala možnosť nepodpísať spomínané osobitné zmluvné dojednania, pretože aj pri ich nepodpísaní by predsa platil článok XV. VPP, ktorý upravoval výlučné riešenie sporov rozhodcovským súdom, ktorý bol oprávnený vybrať sám žalovaný a dokonca v zmysle tohto článku bol ho oprávnený aj vytvoriť. Ťažko možno v takom prípade nemať pochybnosti o nezaujatosti rozhodcovského súdu a veriť v jeho objektívnosť a spravodlivé rozhodovanie. Tieto pochybnosti sa napokon potvrdili aj rokovacím poriadkom Arbitrážneho súdu v Košiciach, ktorý jednoznačne znevýhodňuje spotrebiteľa oproti súdnemu konaniu. Možno poukázať napr. na zásadu písomnosti rozhodcovského konania; na to, že spotrebiteľ má síce možnosť žiadať nariadiť pojednávanie, ale len za poplatok 36 Eur, navyše musí platiť aj paušál na správne náklady, ktorý je odstupňovaný podľa hodnoty sporu (od 84 do 6.000 Eur); na podanie odporu voči rozhodcovskému rozsudku je stanovená neúmerne krátka 5 dňová lehota; fikcia o doručení rozsudku platí aj v prípade, že adresát sa nezdržiaval na adrese doručovania; v prípade procesných úkonov je podmienkou prijatia takéhoto procesného úkonu zaplatenie príslušného poplatku (v tomto prípade 72 Eur); nie je upravené oslobodenie od poplatku v dôsledku hmotnej núdze spotrebiteľa a pod. Všetky tieto skutočnosti vedú k záveru o tom, že žalovaný nepochybne žalobkyni neposkytol žiadne informácie pri podpisovaní rozhodcovskej doložky o rozhodcovskom konaní vrátane jeho porovnania so súdnym konaním, pretože inak by nepochybne žalobkyňa spomínanú rozhodcovskú doložku nepodpísala.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody súd preto považoval za dôvodné žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku vyhovieť a to s poukazom na § 40 ods. 1 písm. c/ zákona č. 244/2002 Z.z.

Nedôvodná je námietka žalovaného o nedostatku podmienky konania (zrejme prekážky právoplatne rozsúdenej veci), pretože pokiaľ je neplatná rozhodcovská doložka, jej dôsledkom je nedostatok právomoci rozhodcovského súdu na prejednanie žaloby žalovaného, čo spôsobuje materiálnu nevykonateľnosť rozhodcovského rozsudku a teda jeho nezáväznosť (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 6Cdo 3/13).

Už len pre úplnosť kvôli informácii pre žalovaného vo vzťahu k predloženým súdnym rozhodnutiam súd dodáva, že predložené rozhodnutia odvolacieho súdu sú zjavne v rozpore s právnym názorom vysloveným v rozsudkoch Najvyššieho súdu SR (citovaným vyššie), ktoré by mali odvolacie súdy rešpektovať. Predložený nález ÚS SR sa týka procesných nedostatkov postupu všeobecných súdov v súvislosti so zásadou kontradiktórnosti, ktorej porušenie znamenalo zásah do konkrétnych ústavných práv žalovaného, nerieši (a ani z pohľadu jeho kompetencie nemôže) nahrádzať všeobecné súdy a preskúmať ich právne názory okrem prípadov arbitrážnych rozhodnutí. Preto ústavný súd vecne sporný problém - otázku platnosti rozhodcovskej doložky neposudzoval.

Súd nepovažoval za potrebné zaoberať sa aj ďalšou argumentáciou žalobkyne v návaznosti na porušenie zákazu používania predmetnej neprijateľnej zmluvnej podmienky s poukazom na § 53a ods. 1 OZ. V prípade, že návrh na rozhodcovský súd bol podaný po právoplatnosti niektorého zo súdnych rozhodnutí, ktorým bola vyslovená neprijateľná zmluvná podmienka týkajúca obdobnej rozhodcovskej doložky,

prípadne rozhodnutie vychádzalo z takéhoto záveru, nepochybne by došlo u žalovaného k porušeniu zákona (§ 53a ods. 1 OZ) a tým aj porušeniu všeobecne záväzného právneho predpisu na ochranu práv spotrebiteľa, čím by bol daný ďalší dôvod na vyhovie žalobe t.j. § 40 ods. 1 písm. j/ zákona č. 244/2002 Z.z. Vzhľadom na zásadu hospodárnosti však súd v tomto smere dokazovanie nedoplnil, keďže pre vyhovie žalobe podľa § 40 ods. 1 písm. c/ citovaného zákona boli postačujúce doposiaľ vykonané dôkazy.

Úspešnej žalobkyni bola podľa § 142 ods. 2 O.s.p. priznaná náhrada trov konania predstavujúcich trov právneho zastúpenia za 5 úkonov právnej služby a to prevzatie a prípravu zastúpenia, podanie žaloby 16.5.2013, písomné vyjadrenie vo veci ako reakcia na stanovisko žalovaného zo dňa 28.6.2013 a účasť na pojednávaniach dňa 23.10.2013 a 20.11.2013. Tarifná odmena za 1 úkon právnej služby podľa § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. činí 60,07 Eur a pripočítaný bol aj režijný paušál 5x 7,81 Eur podľa § 16 ods. 3 vyhlášky. Úhrne tak priznaná náhrada trov konania predstavuje 339,40 Eur (5x 60,07 + 5 x 7,81 Eur).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.